

צו פאר ה'ולד

וְהַרְמַב"ם שָׁם, ז' רַבְנֵינוּ
יוֹנָה בְּפָרֶק ב' רַבְרִיכֹת
מֵהָרָא רַפְסָחִים נו.
ה' תְּשׁוּבַת הַרִיב"ש שִׁמְיוֹן
תַּפְר. ט' תְּשׁוּבַת
הַרְשֵׁב"א.

בפסוקי דזמרה ובתפלה צריך לזקק בכך. הגה והוא הדין הקורא בתורה בפניאים ובפנינים ^(א) יש לזהר
(בית יוסף בשם הדורש): **בג**. יצריך לזקק שלא ירפה החזק ולא יחזק הרפה, ולא יניח הנד ולא
יניד ^(ג) ^(ד) הנח: **כד**. יצריך לקרות קריאת שמע בטעמים כמו שהם בתורה. הגה אכל לא נהגו
^(ה) כן במדינות אלו. ומכל מקום המדקדקים מחמירים ^(ו) ^(ז) בכך: **כה**. יכשיאמר וקשרתם לאות
על ידך ימשמש בתפלין של יד, וכשיאמר והיו לטטפת בין עיניך ימשמש בשל ראש, וכשיאמר
וראתם אותו ימשמש בשתי יציאות שלפניו (וצנן לציל סימן כד סעף ה): **כו**. ^(ח) ייש נהגים
לקרות קריאת שמע בקול רם ויש נהגים לקרותו בלחש. הגה ומכל מקום יאמרו פסוק ראשון בקול
רם וכן נהגין (כל בה):

סב מי שלא דקדק בקריאת שמע או לא השמיע לאזנו, ובו ה' סעיפים:

א. *אֶפֶס עַל פִּי שְׁמִיעָה לְדַקְדֵּק בְּאוֹתֵינוּתִית, קִרְאָהּ ^(א) וְלֹא דַקְדֵּק בָּהֶן ^(ב) יִצָּא ; ב. * בִּיכּוּל לְקִרְוֹתָהּ

שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה

[illegible]

על שם

התנועה גדולה, כמבאר אצל המדקדקים, משום הדי במקף לא באה לעולם הנגינה אלא תחת תבה השנייה, מפילא משתנה החולם לקצמן חטף שהיה תנועה קטנה כדי שיכול לבא אחריה חזק נראה, ואף על פי כן אינו זו מבורזת כמו שכתב רש"י בחישוב פשוט: יתרו פסוק כד ירץ פן יפסד, כן, עש. וכן גמיר לא כצירי, ובשכחה במקף משתנה לחוליתו: כמולן זה השעם הנה: (עי' בהנה) שראי התנועה נגזן בסוף תבה או באמצע תבה הבאה אחר תנועה קטנה, ושנאי נגזר המתנועעת, כגון כראש תבה או באמצע תבה אחר תנועה גדולה, ודמיון תנועה גדולה פתוחו חותם, רק המדקדק כשיש יו"ד אצלם נגזרת תנועה גדולה, וכשאינו יו"ד אצלם נגזרת תנועה קטנה (עי' פקד). וכלכל שינוי, כי הנגינה למי שלא הרגל בה מסידי מכתה, דרכי משה:

יִצְחָא אַחֲרֵיהֶם גַּם פֶּן עֲבִידוּ, וְכֵן וְלִי אֲנִי עֲבָדְךָ כִּי וְלִשְׁלָמָה עֲבָדְךָ לֹא קָרָא. וְלִבְנֵי אֱלֹהֵיהֶם, אָבֵל בְּשִׂאתָהּ קֹרֵא אֲנִי בְשֵׁם שְׂרָתָא אֲדָם מִשְׁמַע אֲנִי וְלֹא אַחֵר וְכו' וְאִינוּ רַח שְׁמַע וְנִמְצָא הַמִּסֵּת מִסֵּת בְּמֵה שְׁהַחֲחִיל, עַד כָּאֵן לִשְׁתֵּי עָלְ שָׁם. וְעַתָּה שָׁם עֵד בְּשֵׁם וְהַבְעִינוּ וְלֹא מִצָּאֵם בּוֹ, אֲמַר בְּרָחֵי לֹא כֵן

מַעֲשֵׂה בְרָדָה

אחרים, עיניכם אשר אתם זונים אחריהם, אלהיכם אשר, לאלהיכם אֵלֵהֶיכֶם אַמֶּת. גם כל תבה שתתלתה אֵלַי וְאֶפְשָׁר שֶׁלֹא יִגְשֶׁנָּה בִּמְכַטָּא צִירִי הַפֶּסֶס, כְּגוֹן אֲשֶׁר אֲנִי, מִשֶּׁר אֲרַצְכֶם, וְעֵצֶר אֲתָא, אֲשֶׁר ד', דְּבָרִי אֵלֶּה, וַיֹּאמֶר ד' אֵל, דְּבַר אֵל, מִצֹּת ד', אֲשֶׁר אַתֶּם, וְכֵן כְּהֵא מְנָא. גַּם כֵּן תִּבְחַשׁ שֶׁתִּתְלַתֶּה יוֹד צִירִי לְהִדְגִישׁ בִּמְכַטָּא, שֶׁלֹא יִרְאֶה כְּאֵל וְנִמְשַׁכַּת אַחֲרָה תִּתְבַּח שֶׁלִּפְנֵיהָ, כְּגוֹן פֶּן יִפְתֶּה לֹא יִרְאֶה כְּאֵל וְקוֹרָא גִּיפִיפְתָּה אֲתָא יִפְתֶּה, וְכֵן בְּקִרְתָּה יִרְבֹּו וְכֵן כְּהֵא מְנָא: **כב (דח) יֵשׁ לִדְוָרָה.** (א) וְלֹא הִזְהִירוּ עַל הַתְּנִיעָה שֶׁמַּע, וְכֵן מִלִּשׁוֹן שֶׁמִּסְמְרֶה לָהּ, וְגַם כֵּן שֶׁהָיָה יִתְדֹה שְׁמִים: **כג (יז) תִּנְחַם.** (א) שְׁוִי' הַתְּנִיעָה שֶׁתִּקְרָאת נְחָה, וְכֵן בִּסְוֹף תִּבְחַ אוֹ בִּאֲמִצֵּעַ תִּבְחַ הַבֶּאֱה אַחֲרָה תִּנְוִעָה קִטְנָה, וְשׁוֹי' נִד נִקְרָא הַמִּתְנַוִּעֵת, כְּגוֹן בְּרֹאשׁ תִּבְחַ, אוֹ בִּאֲמִצֵּעַ תִּבְחַ הַבֶּאֱה אַחֲרָה תִּנְוִעָה גְדוֹלָה. וְסִימֵן תִּנְוִעָה גְדוֹלָה פִּתְחֵיהָ תוֹחֵם, רַק הַתִּירִיק כִּשֶּׁשׁ יוֹד אֲצִלָּה נִקְרָאת תִּנְוִעָה גְדוֹלָה וְכִשְׁאִין יוֹד אֲצִלָּה נִקְרָאת תִּנְוִעָה קִטְנָה: **כד (יז) פֶּן.** אִי וְשִׁצְרִי לִזְהַר פֶּסֶס בְּמִקּוֹם הַרְאִי לְהַפְסִיק לִפִּי הַעֲנֵן כְּדִי שִׁיחֶה טַעַם וְתִנְחַה לְדְבָרֵי, עַל פֶּן יִרְאֶה לְקִרְתָּה בְּנִתָּה, דֹּא לֹא הֵכִי יִשְׁתַּחֲוֶה פִּעֲמִים הַכֵּנֶת דְּבָרֵי עַל יָדֵי זֶה: **כה (דח) בְּכָד.** וְכֵן כְּהֵא מְנָא: **כז (יז) שִׁיבֹו.** הַנִּינִיחַ לְמִי שֶׁלֹא הִרְגַּל מִפְּסִיד הַכֹּוֹנֶה: **כח (יז) כִּשְׂאִימִר וְקִשְׁרָתָם לֹאֹת.** וְכֵן (א) בְּפִרְשָׁה שֵׁנִיָּה כִּשְׁמֹזִכִּיר עֲנֵן תִּפְלִין צִירִי לְמִשְׁמֵשׁ: **כו (ט) יֵשׁ נוֹהֲגִים וְכו'.** לַעֲנֵן אִם יוֹצֵא בְּקִרְיָתָ שֶׁמַּע עַל יָדֵי אַחֲרָ שִׁיבֹו לְהוֹצִיאוֹ, עֵין בְּמִגֵּן אֲבָרְהָם וּפְרִי מִגְדִּים, וְכֵן הַאֲמִתּוֹנִים סוֹכְרִים דְּיוֹצֵא בָּזָה, וְעִדִּיתָ זֶה מִהֲרֹחֹר, דְּהִהֲרֹר לֹא כִדְבֹור דְּמִי, מֵה שְׁאִין כֵּן בָּזָה דְּשׁוּמֵעַ כְּעוֹנָה. וְכַתֵּב עֶלְת תְּמִיד, וְנִרְאֶה דְּדוֹקָא בְּמִינֵן לִשְׁוֹן, וְאֶפְלוּ בְּלִשׁוֹן הַקֶּסֶס בְּעִנְיָן דְּדוֹקָא שִׁיבֵן הַשׁוּמֵעַ, עֵין בְּמִינֵן קִטְנָה שִׁיחָא אֶל, וְכִשְׁרִינִי נִקְרָאת הַגְדוֹלָה הֵכֵא בִּשְׁם אֲבָרְהָם, וְכֵן דְּדוֹקָא בִּיחִיד הַמוֹצִיא אֶת הַיָּדִיד, אֲכֵל יִחִיד הַמוֹצִיא אֶת הַרְבֵּי אוֹ

יחיד המוציא את השנים בברכת המזון, אפלו אינם מבינים בלשון הקדש יוצאים:

א (א) ולא דקדק. אין הענין שלא הזכיר המכות והאזהרות, שבודאי לא יצא, אבל ענין לא דקדק הוא שלא נתן רוח בין הדברים או שלא התיר ה' של תזכור וכדומה, וכנ"ל בסימן סא וביח' ואלה רבה בשם החת"ד וכן מוכח מפרש רש"י שם במתניתין דף טו, עין שם, והנהגות שם ע"ב עין שם: (ב) יצא. מכל מקום יצא מאד לכתחלה בזה. ואיתא בש"ס, המדקדק בהן, שכרו שמצננין לו גיהנם, שהוא מזה כנגד מזה, שמתאחר

שער הציון

כב (כ) בית יוסף בשם וד"ק: **כג** (כא) מגן אברהם: **כד** (צ) בית יוסף: (ג) דרכי משה: **כה** (נד) מוכח מהגור"א והפ"ח לעיל בסיומן כח:

לוח עמוד היומי: יום ה כה חשוון תשסג • יום ו ל תשרי תשסח • שב"ק ו תשרי תשעג • יום א יב אלול תשנז • יום ב יח אב תשסב